

[Aksel Larsen.]

noget, som de tyske nazister ikke kunne forhindre, ja, ikke engang kunne forbyde. Men så gav befolkningen sig til at lave det, man her kalder cigartændere og cigarettændere, altså fyrtoj, og så kom der en forordning, der under meget streng straf, stigende til dødsstraf, forbød enhver at eje eller anvende fyrtoj eller cigar- eller cigarettændere. Hvis regeringen ville være konsekvent, skulle den naturligvis gå dertil; det vil jeg nu ikke opfordre den til, men blot gøre opmærksom på, at regeringen med denne tændstikskat er i færd med at bevæge sig ad den samme skattemæssige vej, som Hitlers regering gjorde i generalguvernementet Polen under den tyske besættelse.

Ændringsforslagene til forslag til lov om en midlertidig tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v. vil vi naturligvis stemme imod. Jeg gør iøvrigt opmærksom på, at det adskillige gange her i tinget har været fastslået fra forskellige partiers side, at man anså love med tilbagevirkende kraft for noget unormalt og noget umoralsk, og at det ville man derfor fremtidig ikke vide noget af. De moralske betæneligheder synes at være forsvundet, eftersom man nu vil give denne skattelov tilbagevirkende kraft. Den skal gælde for finansårene 1950—51 og for 1951—52, det vil sige, at denne forhøjede motorskat skal gælde fra 1. april i år og får tilbagevirkende kraft med 7—8 måneder. Jeg synes, det stemmer meget lidt med de deklamationer, de forskellige partiers ordførere har afgivet ved andre lejligheder om, at love med tilbagevirkende kraft vil man naturligvis ikke oftere stemme for, og vi må gå ud fra, at dette betyder, at de har ændret mening. Vi vil i alt fald stemme imod dette ændringsforslag.

Hvad forslag til lov om afgift af rejsevaluta angår, vil vi også stemme imod det, men vi vil samtidig anmode om, at der bliver stemt om lovforslagets § 4. § 4 lyder sådan:

„Erlagte afgifter tilbagebetales ikke for rejsevaluta, der tilbageleveres i henhold til den gældende hjemførselspligt.“

Det er ganske urimeligt, at man forlanger en høj skat, nemlig 20 pct. af den rejsevaluta, folk køber, det være sig til absolut nødvendige rejser til udlandet eller til turistrejser, og man så, når de er sparsommelige og ikke bruger alle pengene, men kommer hjem med en del af dem, siger, at man er villig til at tilbagekøbe dem, men man vil ikke tilbagebetale den afgift, de har betalt for meget. Jeg har været så

forsigtig at sige, at jeg ikke skal tale om moral i forbindelse med skattelove, så det må jeg afholde mig fra her, selvom jeg kunne være fristet til at bruge ikke udtrykket moral, men udtrykket umoral om denne sag, men jeg vil sige, at det er efter min mening — bortset fra hvad man så kan mene om det anstændige eller uanstændige i det — i allerhøjeste grad upraktisk, ja, at det er skadeligt for landets valutabalace. Det forekommer mig jo da, at det kun kan blive et incitament til folk, der har været i udlandet, om ikke at gå til bankerne og aflevere den for meget købte rejsevaluta. Der har været jamret så meget over, at folk ikke retter sig efter bestemmelserne om hjemtagelsespligten på den måde, at de gik til bankerne med deres udenlandske valuta, men jeg skulle dog tro, at i hvert fald nok, hvad svensk valuta angår — det er vel den, det i højeste grad drejer sig om —, er disse forhold efterhånden ved at komme i orden. Men jeg tvivler ikke om, at vedtager man lovforslaget med denne § 4, vil svenske kroner igen komme i overkurs på den sorte børs herhjemme, og så vil bankerne se meget lidt svensk valuta eller måske slet ingenting af den svenske valuta, som folk, der har været i Sverige, bringer med hjem, fordi de ikke har brugt den. Jeg synes, man i det mindste burde have ladet den paragraf udgå af loven. Foruden at vi vil stemme imod loven som helhed ved tredje behandling, vil vi stemme imod denne paragraf ved anden behandling.

Udvalget er nået frem til enighed om, at hvis man er på studieophold i udlandet på over tre måneder, skal man ikke svare skat af den valuta, man køber til dette formål. Jeg er ude af stand til at bedømme, hvorvidt dette vil være rimeligt eller ikke rimeligt. Jeg skulle tro, at de fleste af de formål, hvortil der købes rejsevaluta, meget vel kan sidestilles med studieophold med hensyn til samfundsmæssig betydning. Jeg er derfor ikke sikker på, at dette er helt rimeligt, men da vi er modstandere af disse skatteforhøjelser, vil vi naturligvis ikke modsætte os ændringer eller fortolkninger af lovene, som gør det muligt at gøre skatten lidt mindre, end den ellers ville være blevet.

Jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger, idet jeg dog har een tilføjelse at gøre. I finansministerens fremsættelsestale i går blev det meddelt, at der var enighed mellem de to regeringspartier og socialdemokratiet om disse indirekte skatter, idet man dog i udvalget ville forhandle